

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **J. M.**, bývajúcej v K., zastúpenej JUDr. J. Ď., advokátom v Ž., proti žalovaným 1/ **Mgr. M. T.**, bývajúcej v Ž., zastúpenej JUDr. J. F., advokátkou v Ž., 2/ **JUDr. J. F.**, advokátke v Ž., 3/ **Ing. E. M.**, bývajúcemu v B., 4/ **J. M.**, bývajúcemu v Ž., 5/ **J. M.**, bývajúcemu v D., 6/ **Ing. E. M.**, bývajúcej v K., 7/ **Z. Š.**, bývajúcej v D., **o neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 27 C 406/2007, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 14. januára 2010 sp. zn. 10 Co 293/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaným 1/ až 7/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina rozsudkom z 22. júna 2009 č.k. 27 C 406/2007-196 zamietol návrh, ktorým sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky z 20. mája 2004 uzavretej medzi postupcom E. M. a postupníkmi – žalovanými 1/, 2/, a určenia neplatnosti, neúčinnosti oznámenia o postúpení pohľadávok z 22. júla 2004. Zároveň vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté v samostatnom uznesení. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Uviedol, že v prípade určenia neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok sa v ničom nezmení právne postavenie žalobkyne, nakoľko jej povinnosť plniť je daná na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica a Okresného súdu Žilina.

Krajský súd v Žiline na odvolanie žalobkyne rozsudkom zo 14. januára 2010 sp. zn. 10 Co 293/2009 potvrdil rozsudok prvostupňového súdu a vyslovil, že o trovách odvolacieho konania rozhodne okresný súd. Rozhodnutie odôvodnil tým, že pre posúdenie otázky naliehavého právneho záujmu nie je dôležité, či žalobkyňa bola, alebo nebola účastníčkou zmluvy, ktorej určenia neplatnosti sa domáha. Podstatnou skutočnosťou, ktorá zakladá nedostatok naliehavého právneho záujmu, je skutočnosť, že zmenou v osobe veriteľa sa nijakým spôsobom z právneho hľadiska nemení právne postavenie žalobkyne. Krajský súd sa stotožnil so záverom okresného súdu o nedostatku kvalifikovaného právneho záujmu žalobkyne na navrhovanom určení. Tento nedostatok naliehavého právneho záujmu bránil okresnému súdu vyhodnotiť právne úkony v hmotnoprávnej rovine a pre tento nedostatok bolo potrebné žalobu zamietnuť.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa. Navrhla zrušiť rozsudok krajského a okresného súdu a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Dôvodnosť dovolania podľa jej názoru spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ ide o posúdenie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Zároveň uviedla, že došlo k vadám podľa § 237 O.s.p. (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p.). Navrhla odložiť vykonateľnosť rozhodnutia okresného súdu.

Žalovaní 1/ až 7/ sa k dovolaniu žalobkyne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovení § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok,

v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Vzhľadom k tomu, že rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky vyššie uvedených rozhodnutí, dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné.

S prihliadnutím na námietky dovolateľky a tiež vzhľadom na zákonnú povinnosť dovolacieho súdu (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa zaoberal aj otázkou, či sa v konaní na súde nižšieho stupňa nevyskytla niektorá z týchto väd. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

Pokiaľ ide o procesné vady podľa § 237 O.s.p., ktoré dovolateľka v dovolaní uviedla ako dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p.) bez bližšej konkretizácie, dovolací súd uvádza, že vady podľa § 237 O.s.p. nevyšli v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Žalobkyňa v podanom dovolaní namietala nesprávne právne posúdenie veci v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ku ktorej vade však dovolací súd môže prihliadnúť

len za podmienky prípustnosti dovolania, v dôsledku ktorého sa preň otvorí možnosť prieskumnej činnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku odvolacieho súdu.

Nakoľko prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodit' z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol jej dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nebola žalobkyňa úspešná a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalovaným. Dovolací súd však nepriznal žalovaným náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní im žiadne trovy nevznikli (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2011

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová